

436

Gdy widzę wieniec z cierni

1. Gdy widzę wie - niec z cier - ni, co ra - ni skro - nie Twe,
o, Zbawco, ból głę - bo - ki i żal prze - ni - ka mnie,
bo wie - niec Twój cier - nio - wy splecio - ny z mo - ich win,
za któ - reś cier - pieć mu - siał, Ty, Zbaw - ca, Bo - ży Syn.

1. Gdy widzę wieniec z cierni,
co rani skronie Twe,
o, Zbawco, ból głęboki
i żal przenika mnie,
bo wieniec Twój cierniowy
spieczony z moich win,
za któreś cierpieć musiał,
Ty, Zbawca, Boży Syn.

2. O, Głowo, pełna bólu,
w mych oczach żalu łyzy,
lecz w sercu pokój błogi,
którym mnie darzysz Ty.
By odpuszczenie grzechów
u Ojca zjednać nam
i spełnić Jego wolę,
grzech świata niosłeś sam.